

opusdei.org

Dekret o heroiczności cnót Montse Grases

Kongregacja Do Spraw Świętych opublikowała w języku łacińskim dekret o heroiczności cnót oraz o opinii świętości Służebnicy Bożej Montse Grases. Przedstawiamy tłumaczenie dekretu na języka polskiego oraz oficjalny tekst w języku łacińskim.

01-09-2016

*KONGREGACJA SPRAW
KANONIZACYJNYCH*

Barcelona

Beatyfikacja i kanonizacja

Służebnicy Bożej

**MARÍA MONTSERRAT GRASES
GARCÍA**

wiernej świeckiej

Prałatury Personalnej Świętego
Krzyża i Opus Dei

(1941-1959)

DEKRET O HEROICZNOŚCI CNÓT

„Jestem córką Bożą”. „Kiedy Ty
chcesz, tak jak Ty chcesz i w sposób
w jaki Ty chcesz”. „*Omnia in bonum*”
(wszystko ku dobru).

Te trzy akty strzeliste, które María
Montserrat Grases często powtarzała,

dobrze opisują jej duchową drogę).
Bardzo żywa świadomość
dzieciństwa Bożego poruszała ją, aby
z miłością wypełniać Wolę Boga Ojca,
z przekonaniem, że wszystko, co
pochodzi od Niego, jest zawsze dla
naszego dobra.

María Montserrat Grases, znana jako
Montse, urodziła się w Barcelonie
(Hiszpanii) 10 lipca 1941. Została
ochrzczona dziewięć dni później.
Było to drugie z dziewięciorga dzieci
Manuela i Manolity García Grases.

Dzieciństwo i młodość Sługi Bożej
upłynęło jej w pogodnej atmosferze
rodziny chrześcijańskiej. Rodzice
Montse należeli do Opus Dei i starali
się, aby ich dom był jasnym i
pogodnym miejscem, zgodnie z
nauczaniem św. Josemaríi Escrivy.

Po ukończeniu szkoły gimnazjalnej,
w czasie której równocześnie
uczęszczała do szkoły muzycznej,
Montse rozpoczęła naukę w liceum

zawodowym. Lubiła sport, górskie spacery, muzykę, tańce ludowe typowe dla regionu, z którego pochodziła oraz teatr. Miała wielu przyjaciół.

Jej rodzice nauczyli ją zwracania się z ufnością do Jezusa i przyczynili się do ukształtowania najistotniejszych cech jej charakteru: radości, prostoty, zapominania o sobie, troski o duchowe i materialne dobra innych. Kiedy była nastolatką, z kilkoma koleżankami ze szkoły, zwykła odwiedzać ubogie rodziny z Barcelony, dawała też lekcje katechizmu dla dzieci, które nie rzadko obdarowywała zabawkami lub słodyczami. Miała żywy i spontaniczny temperament. Zdarzało się, że jej reakcje były nieco gwałtowne, ale jej rodzina i nauczyciele wspominają, że starała się panować nad sobą oraz być uprzejmą i miłą dla wszystkich.

W 1954 roku, mama zaproponowała jej uczęszczanie do ośrodka Opus Dei, w którym wiele młodych dziewcząt przychodziło otrzymywać formację chrześcijańską i ludzką. Stopniowo, zdała sobie sprawę, że Bóg powołuje ją do tej drogi w Kościele, i w dniu 24 grudnia 1957 roku, po rozważeniu tego tematu na modlitwie i po rozmowie z rodzicami, poprosiła o przyjęcie do Opus Dei, oddając się całkowicie Bogu w celibacie apostolskim.

Od tego momentu walczyła z większą determinacją i wytrwałością w dążeniu do świętości w życiu codziennym. Postanowiła dbać o codzienny, intensywny plan życia duchowego, który składał się z uczestnictwa we Mszy św., odmawiania Różańca św., lektury Nowego Testamentu i książki duchowej oraz innych praktyk pobożności. Ponadto dbała o prawdziwego ducha pokuty poprzez

hojne cielesne umartwienie oraz ofiarowanie Panu wielu małych wyrzeczeń w ciągu dnia i pracę nad własnym charakterem.

Montse była również wytrwała w swoim wysiłku, aby zbliżyć do Boga swoje przyjaciółki i koleżanki przy okazji codziennych spraw. Na przykład wykorzystywała chwile uprawiania sportu, aby służyć innym i przekazywać im pokój, który wynika z życia blisko Boga.

W grudniu 1957 roku, podczas wycieczki do góry, upadła i uderzyła się w kolano. Nie wyglądało to na nic poważnego, ale mijały dni, a ból nie ustępował. Co więcej, był coraz bardziej intensywny. Po wizytach u kilku lekarzy, w czerwcu 1958 roku stwierdzono u niej nowotwór (mięsak Ewinga) w kości lewego uda. Kiedy rodzice przekazali jej, że cierpi na tą nieuleczalną i śmiertelną chorobę, Montse zareagowała z

wielkim pokojem i spojrzeniem nadprzyrodzonym, w dalszym ciągu dbając o to by Bóg był z niej zadowolony w życiu codziennym.

Choroba spowodowała silny ból, który stale wzrastał. Montse ofiarowała swe cierpienia za Kościół, za Papieża, Opus Dei i w wielu konkretnych intencjach, o które prosiły ją osoby z jej rodziny lub koleżanki. Myślała o bliźnich bardziej niż o sobie samej i nigdy nie skarżyła się na swoją sytuację. Przeciwnie, zawsze dawała przykład *zaraźliwej* radości. Przybliżyła do Boga wielu ludzi, którzy przychodzili, aby ją odwiedzić. Ci, którzy byli blisko Montse byli świadkami jak wzrastała w zjednoczeniu z Bogiem oraz tego jak przemieniała cierpienia w modlitwę i apostołstwo: w świętość. Jedna z jej przyjaciółek powiedziała, kiedy widziała ją na modlitwie, że

odczuwała wówczas jej bliskość z Chrystusem.

Od chwili, gdy Montse poprosiła o przyjęcie do Opus Dei, podjęła poważnie drogę do świętości pośród świata, w taki sposób, że choroba zastała ją przygotowaną, aby osiągnąć w cierpieniu szczyt heroizmu w praktykowaniu cnót.

Zmarła pogodnie w Wielki Czwartek, 26 marca 1959. Została pochowana dwa dni później. W 1994 roku jej szczątki zostały przeniesione do krypty kaplicy Santa Maria de Bonaigua, gdzie są do dziś.

Od samego początku pojawiały się bardzo liczne świadectwa o opinii świętości Montse – która jest obecnie szeroko rozpowszechniona w wielu krajach – oraz o łaskach otrzymanych za jej wstawiennictwem.

Montse zmarła w pełni młodości, na krótko przed jej 18. urodzinami. Pomimo jej krótkiego czasu, jej życie było prawdziwym darem Boga dla tych, którzy byli blisko niej, jak i dla tych, którzy poznali ją później. Było to możliwe dzięki temu, że Montse spełniała swoje codzienne zajęcia zapalona miłością do Boga i innych. Zbliżała wiele dusz do Jezusa poprzez swoją pobożność, uśmiech, jej prostą i heroiczną wielkoduszność. Jej wczesna odpowiedź na miłość Bożą jest przykładem, który może pomóc wielu osobom, zwłaszcza młodym, aby zrozumieli piękno naśladowania Chrystusa w codziennym życiu.

Proces informacyjny o opinii świętości, heroicznosci cnót i cudach za wstawiennictwem Montse przebiegał się w Barcelonie od 1962 do 1968 roku. Po ogłoszeniu nowych zasad o procesach kanonizacyjnych Arcybiskup Barcelony mianował

komisję ekspertów, aby zbierać dokumenty uzupełniające i podjął decyzję, by rozpocząć dodatkowy proces diecezjalny w 1993 roku.

Posiedzenie Konsultorów Teologów na zebraniu, jakie odbyło się 30 czerwca 2015 r., odpowiedziało pozytywnie na pytanie o heroiczną cnotę Sługi Bożej. Tak samo wypowiedziało się zwyczajne Posiedzenie Kardynałów i Biskupów na zebraniu w dniu 19 kwietnia 2016 r., któremu przewodniczyłem ja, Kardynał Angelo Amato.

Niżej podpisany Kardynał Prefekt przedstawił Ojcu Świętemu szczegółową relację o wszystkim, co zostało powyżej opisane. Ojciec Święty, przyjmując i potwierdzając opinię Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych z dzisiejszą datą ogłosił uroczyście: *Uznaje się heroiczną cnotę teologalną Wiary, Nadziei i Miłości Boga i*

bliźniego, jak również cnót kardynalnych roztropności, sprawiedliwości, umiarkowania i męstwa i innych z nimi związanych oraz opinię świętości Sługi Bożej Maria Montserrat (Montse) Grases García, wiernej świeckiej Prałatury Personalnej Świętego Krzyża i Opus Dei.

Dekret ten Papież polecił ogłosić publicznie i złożyć go w aktach Kongregacji spraw kanonizacyjnych.

Dane w Rzymie, 26 kwietnia Anno Domini 2016 roku.

Kard. Angelo Amato, s.d.b.

Prefekt

L. + S.

Marcello Bartolucci

Abp tytularny Bevagna

Sekretarz

CONGREGATIO DE CAUSIS
SANCTORUM

BARCINONENSIS

BEATIFICATIONIS et
CANONIZATIONIS

Servae Dei

MARIAE MONTSERRAT GRASES
GARCÍA

christifidelis laicae

Praelaturae personalis Sanctae
Crucis et Operis Dei

(1941-1959)

DECRETUM SUPER VIRTUTIBUS

“Filia sum Dei” “Quidquid Tu vis,
quando Tu vis, eo modo quo Tu vis”
“Omnia in bonum”.

Tres hae breves preces, quas
Serva Dei Maria Montserrat Grases
frequenter recitare solebat, iter eius
spirituale summam perstringunt
Vivida enim conscientia filiationis
divinae ipsa ducebatur ad Dei Patris
voluntatem amandam et
adimplendam, cum plene persuasum
sibi esset quidquid a Domino
recipimus nostrum in bonum semper
vertere.

Maria Montserrat Grases García,
familiariter Montse vocata, secunda
ex novem filiis Emmanuelis Grases et
Emmanuelae García, nata est
Barcinone in Hispania die 10 mensis
Iulii anni 1941 et novem post dies
baptismum recepit.

Infantiam et adolescentiam Dei Serva
degit in ambitu sereno familiae
christianis principiis plene imbutae
Parentes enim, Operis Dei fideles,
iuxta doctrinam Sancti Iosephmariae
Escrivá, e domo sua efficere

contenderunt christianum larem
luminosum et laetum.

Expletis studiis secundariis et
frequentatis quoque lectionibus ad
plectrocymbalum pulsandum, Maria
Montserrat in Schola Professionali
publica sese inscripsit. Ei arridebant
ludi lusorii, silvestres
deambulationes, musica, saltationes
populares regionis eius et ludi
scaenici. Multi ei erant amici.

Parentes Servam Dei docuerunt cum
Iesu Christo fiducialiter se gerere et
haud parum contulerunt
efformandis praecipuis animi eius
lineamentis, qualia sunt laetitia,
simplicitas, suipsius oblivio,
sollicitudo de aliorum bono materiali
ac spirituali. Adolescens,
comitantibus aliquibus condiscipulis,
visitare solebat familias pauperes
Barcinonenses et catechesim pueris
impertiebat, quibus aliquando
puerilia ludicra vel dulcia donabat.

Vivax erat ac simplex, et si quando acerbe respondebat, testantibus familiaribus ac magistris, ipsa adnitebatur ut mores suos emendaret utque se erga omnes affabilem et festivam exhiberet.

Anno 1954, suggerente matre, frequentare coepit sedem Operis Dei in qua christiana et humana formatio puellis impertiebatur. Paulatim percepit se a Deo vocari ut viam hanc ecclesiam sequeretur et, consultis parentibus, post attentam ponderationem et orationem, die 24 mensis Decembris anni 1957, quaesivit ut in Opere Dei ascriberetur, se totam tradens Deo in “apostolico caelibatu”.

Ex eo vero tempore, Dei Serva impensius usque atque perseverantius sanctitatem quaesivit in vita sua ordinaria. Ipsa sibi proposuit cotidianum ordinem vitae spiritualis qui complectebatur

sanctae Missae participationem,
Rosarii marialis recitationem,
lectionem Novi Testamenti necnon
alicuius libri de re spirituali aliasque
pias praxes. Coluit quoque
profundum spiritum paenitentiae
etiam in corporis mortificationibus
sponte assumendis atque in diei
decursu Deo offerebat tum parva sed
frequentia sacrificia tum nisus ad sui
animi asperitates moderandas.

Firmum quoque ac constans fuit
desiderium eius ducendi ad Deum
amicas et collegas. Cotidiana
adiuncta et vel ipsi ludus lusorii
occasionem ei praebebant ut se pro
aliis impenderet eisque transmitteret
pacem illam quae ex unione cum Deo
oritur.

Mense Decembri, anno 1957, dum
Maria Montserrat in monte nive
strato cum amicis ambulabat, cecidit
et ictum in genu accepit, qui primo
aspectu visus est res nullius

momenti, attamen, dolore non cessante, immo ingravescente, et consultis medicis, tandem mense Iunio anni 1958 diagnosis lata est tumoris maligni dicti *Ewing* in femore cruris sinistri Servae Dei parentes notum eidem reddiderunt se hoc morbo insanabili et infaustae prognosis affectam esse; ipsa vero notitiam accepit animo sereno ac spiritu supernaturali, pergens in nisu placendi Deo in ordinariis vitae suae cotidianae adiunctis.

Procedente tempore dolores magis magisque augebantur et Maria Montserrat molestias quas patiebatur Deo offerebat pro Ecclesia, pro Romano Pontifice, pro Opere Dei et pro multis intentionibus quae a parentibus et amicis eidem suggerebantur. Magis de aliis quam de seipsa erat sollicita, neque unquam se praebuit commiserandam, immo eius gaudium in alios effundebatur. Qui

eam invisabant ad Deum impulsos se sentiebant fueruntque testes progressionis Mariae Montserrat in unione cum Deo atque transformationis eiusdem dolorum in orationem et apostolatam, nempe in viam versus sanctitatem. Amica quaedam asseruit se intimitatem cum Christo conspici cum eam orantem videbat.

Ex quo admissionem in Opus Dei postulavit, iter versus sanctitatem medias inter res temporales Dei Serva ita intento studio arripuit, ut aegritudo eam paratam inveniret ad heroicis fastigium attingendum in exercendis virtutibus dum dolores in dies augebantur.

Maria Montserrat animam Deo placide reddidit Feria V in Cena Domini, die 26 mensis Martii anni 1959. Duos post dies sepulta est et anno 1994 eius exuviae translatae sunt in cryptam oratorii Sanctae

Mariae de Bonaigua, ubi nunc
inveniuntur.

Iam ab initio multa fuerunt
testimonia de sanctitatis fama Servae
Dei, quae nunc diffusa invenitur
plures in nationes. Frequentes
quoque notitiae perveniunt de gratiis
et favoribus eiusdem intercessioni
tributis.

Maria Montserrat mortua est adhuc
adolescens, decimo octavo suae
aetatis anno nondum expleto. Hac
brevitate non obstante, vita eius
habita est ut Dei donum sive ab iis
qui eam frequentaverunt sive etiam
ab aliis qui eiusdem notitiam serius
acceperunt, quia ipsa muneribus suis
ordinariis amore pervasa erga Deum
et animas functa est, et sua pietate,
suo vultu hilari atque laeto suaque
simplici et heroica generositate,
multas animas ad Iesum Christum
duxit Plena eius ac praecox
responsio ad vocem Dei amoris

plenam exemplum exstat quod multos iuvare poterit, iuvenes praesertim, ut persentiant pulchritudinem sequendi Christum in ordinaria cuiusque vita.

Processus Informativus super fama sanctitatis, virtutum in genere et miraculorum instructus fuit in arcidioecesi barcinonensi ab anno 1962 ad annum 1968 Novis vero promulgatis normis de canonizationis causis, anno 1993 ab archiepiscopo barcinonensi postulatum est ut commissionem peritorum in re historica nominaret ad documenta colligenda et processum dioecesanum additionalem instrueret.

Congressus Peculiaris Consultorum Theologorum, qui locum habuit die 30 mensis Iunii anno 2015, affirmative respondit ad dubium propositum circa heroicam virtutum et famam sanctitatis Servae

Dei. Me, Card. Angelo Amato,
moderante, sententiam faventem
tulerunt Em.mi ac Exc.mi in Sessione
Ordinaria coadunati die 19 mensis
Aprilis anno 2016.

Facta de hisce omnibus Summo
Pontifici Francisco accurata relatione
ab infrascripto Cardinali Praefecto,
Beatissimus Pater, accipiens rataque
habens Congregationis de Causis
Sanctorum vota, hodierna die
sollemniter declaravit: *Constare de
virtutibus theologalibus Fide, Spe et
Caritate tum in Deum tum in
proximum, necnon de cardinalibus
Prudentia, Iustitia, Temperantia,
Fortitudine, iisque adnexis in gradu
heroico, atque de fama sanctitatis
Servae Dei Mariae Montserrat
(Montse) Grases García, christifidelis
laicae Praelaturae Sanctae Crucis et
Operis Dei, in casu et ad effectum de
quo agitur.*

Hoc autem Decretum publici iuris fieri et in acta Congregationis de Causis Sanctorum Summus Pontifex referri mandavit.

Datum Romae, die 26 mensis Aprilis aD. 2016.

Angelus Card. Amato, s.d.b.

Praefectus

L. + S.

Marcellus Bartolucci

Archiep. tit. Mevaniensis

a Secretis

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/dekret-o-heroicznosci-cnot-montse-grases/> (26-03-2025)